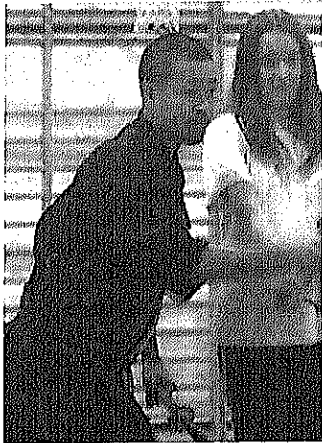

氏名:川元 健嗣
 任地:オルシュティン
 職種:剣道
 配属先:ポーランド剣道連盟
 隊次:16年度2次隊
 派遣期間:2004年12月7日
 ~2007年9月6日

<活動内容>

オルシュティン剣道クラブ「尚道館」で剣道の指導をしております。「文武両道」をモットーに週に6回、子供から大人まで約35名が、熱心に稽古に励んでいます。スタートして6年とまだ若いクラブですが、国内外の大会で好成績を収めています。

週末は、連盟主催の大会・合宿への参加、他のクラブへの巡回指導など行っています。また、2005年5月にピアウイストク剣道クラブの立ち上げに協力し、以来定期的に巡回指導を行っております。2007年4月より、任地を変更し、ピアウイストクでの活動が始まります。新たな指導者の育成が急務となります。

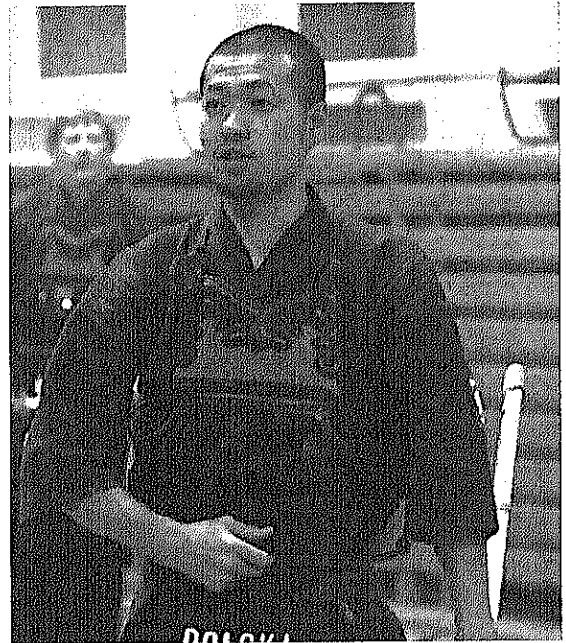
ポーランドにおける5代目の剣道隊員となります。

<配属先紹介>

私の配属先は、ポーランド剣道連盟です。発足から34年とヨーロッパの剣道連盟の中でも歴史のある連盟です。マウヱツキ会長を中心に、全国に約20の支部で組織されています。会員数はおよそ500名。有段者は約90名を数えます。毎年定期的に大会・合宿・昇段審査など開催しています。

国外の大会にも精力的に参加し、ポーランドの選

手は好成績を収めています。2006年に台北で開かれた第13回世界剣道選手権大会では、男子団体でベスト16に入賞しました。

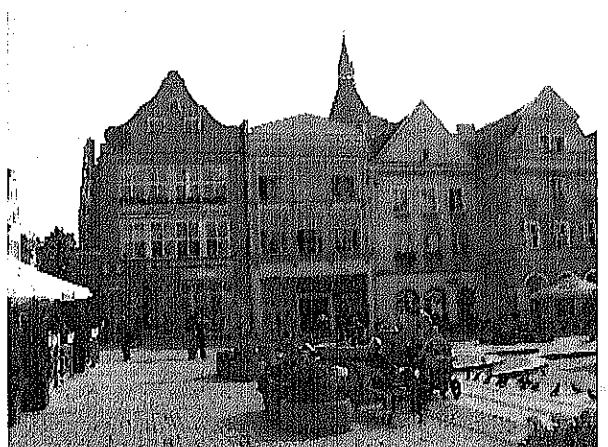
私のカウンターパートのマリウシュ・ヴィアルは、オルシュティン「尚道館」の会長で、リーダーシップがあり、クラブをよくまとめています。また、ナショナルチームのキャプテンも務めています。

<任地紹介>

私の任地オルシュティンは、ポーランド北東部に位置する、およそ20もの湖に囲まれた、人口18万人ほどの小さな町です。

オルシュティンは、ヴァルミア・マズーリ県の県庁所在地となっています。湿地が多いため、春から夏にかけて多くのコウノトリが飛来する地域として知られています。また夏には、避暑地として国内外よりたくさんの観光客が訪れます。

また、かつてドイツ領に属し、独特の赤レンガの建物が多いのも特徴です。町の見所は、レンガ造りのゴシック様式の堅固な城です。

Imię, nazwisko: Kenji Kawamoto

Miejsce pracy: Olsztyn

Obszar działań: trener kendo

Instytucja przyjmująca: Polski Związek Kendo

Okres pobytu: grudzień 2004 - wrzesień 2007

< Czym się zajmuję? >

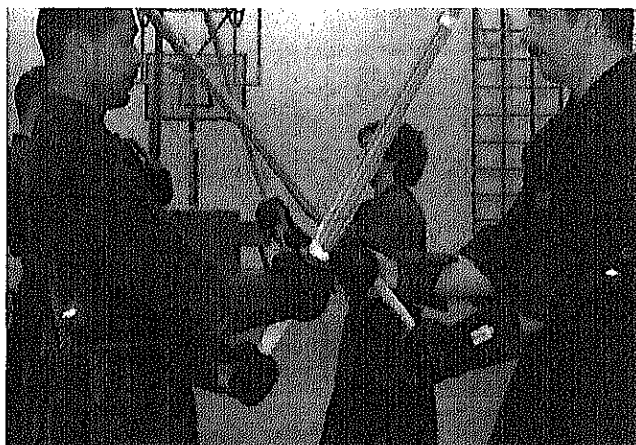
Prowadzę zajęcia kendo w klubie Shodokan w Olsztynie. Sześć razy w tygodniu grupa około 35 osób – dzieci i dorosłych – trenuje z wielkim zapałem idąc drogą „pędzla i miecza”. Jest to jeszcze dość młody klub założony sześć lat temu, ale już ma na swoim koncie liczne sukcesy w zawodach krajowych i zagranicznych.

W weekendy prowadzę zajęcia i staże organizowane przez Polski Związek Kendo w innych miejscach w Polsce. W maju 2005 roku pomagałem w tworzeniu klubu kendo w Białymstoku i od tego czasu jeżdżę tam regularnie prowadzić treningi. Od kwietnia 2007 roku przenoszę się tam na stałe. Mam za zadanie wychować nowego trenera kendo dla tego klubu. Jestem już piątym „pokoleniem” japońskich wolontariuszy - kendoków pracujących w Polsce.

< Moje miejsce pracy >

Pracuję dla Polskiego Związku Kendo. Związek działa już od 34 lat i jest jednym z najdłużej działających i stowarzyszonych w Europejskiej Federacji Kendo. Przewodniczącym jest Pan Włodzimierz Małecki. Związek ma 20 oddziałów

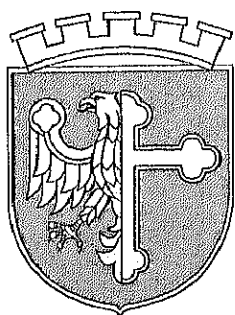
terenowych i prawie 500 członków, w tym 50 posiadających stopnie. Corocznie organizowane są staże, zawody i egzaminy. Polscy zawodnicy biorą udział w zawodach za granicą i zdobywają wysokie lokaty. W 2006 roku podczas XIII Międzynarodowych Zawodów Kendo w Taipei drużynie męskiej udało się zdobyć 16-te miejsce.

Moim opiekunem (counterpart) jest Pan Mariusz Wiał, przewodniczący klubu Shodokan w Olsztynie. Jest człowiekiem o zdolnościach przywódczych i doskonale prowadzi klub. Jest także kapitanem drużyny narodowej.

< Gdzie mieszkam? >

Mieszkam w Olsztynie, osiemnastotysięcznym mieście na północnym wschodzie Polski, otoczonym około 20 jeziorami. Olsztyn jest stolicą regionu Warmii i Mazur. Jest to region znany z terenów podmokłych, gdzie od wiosny do jesieni spotyka się dużo bocianów. Latem mamy tutaj mnóstwo turystów. Ze względu na uwarunkowania historyczne i związki z Niemcami w mieście spotyka się bardzo dużo budynków z czerwonej cegły. Najbardziej znanym miejscem do obejrzenia jest gotycki zamek.

氏名:西川 洋一
 任地:オポレ
 配属先:オポレ大学柔道クラブ
 (AZS-OPOLE)

職種:柔道
 隊次:平成16年度3次隊
 派遣期間:2005年4月～
 2007年4月

<活動内容>

私の配属先はオポレ大学のクラブチームAZS-OPOLEです。任地での主な活動はカウンターパート(クラブ監督)のアシスタントとして「不撓不屈」をモットーに、クラブチームの技術コーチ、小学校の柔道の授業・大学での柔道の講義の手伝い、子供チームのコーチ、別の子供チームの出張指導を行っています。

主な活動内容は、クラブチームでは技術コーチとして毎日クラブの選手たちと練習を行いながら技術指導、技術面のサポート、また時には練習すべてをまかされて指導を行っています。小学校の授業、大学の講義では体操、受身、回転運動、柔道の技術補助などを行っています。子供チームは2005年10月より小学校の柔道の授業にて興味を持った子たちに対して午後からの子供柔道クラブを開始し、私がコーチとして練習の指導を受け持っています。

<配属先紹介>

配属先であるオポレ柔道クラブはチームとして独立してからは10年と新しいチームであり高校生・大学生を中心とした選手20名程度の少人数のチームですが、カウンターパートは30年間の柔道指導に携わっており、過去にはヨーロッパ選手権、世界選手権などで活躍した選手たちを輩出しています。また、現在もジュニアの強化選手、ポーランドチャンピオン、ポーランド大会で上位に入る選手の在籍するポーランド国内でも非常に強いチームです。

ここ最近のクラブの成績では、2005年ヨーロッパジュニア3名出場2名が7位入賞、2006年ヨーロッパジュニア1名出場5位入賞、2006年ドミニカで行

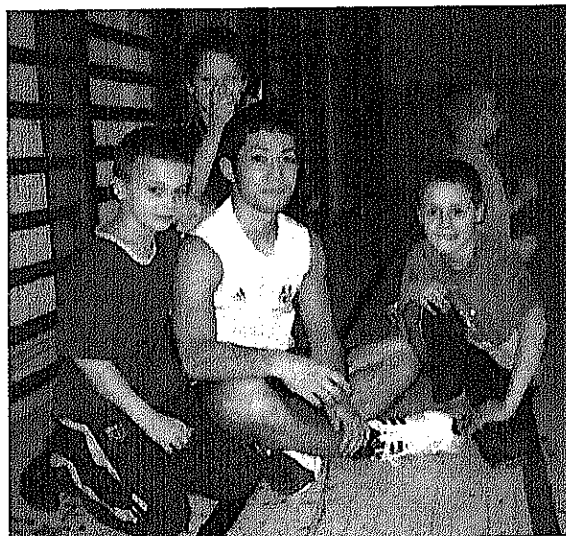
れた世界ジュニアでは2名出場1名3位、1名9位、2005年ポーランドジュニア体重別団体3位、2006年ポーランドシニア体重別団体3位と、これ以外にもポーランド国内外の大会で好成績をあげています。

<任地紹介>

私の任地のオポレはポーランド南西部に位置していて、ポーランドの16県の中でも一番小さいオポレスキ県の県庁所在地です。街中はきれいに整備され、こじんまりとしたとても落ち着いたきれいな町です。

オポレの名前の由来は昔、王様がこの町を訪れたときに「オ～ポ～レ」(OPOLEのなかのPOLEという意味はポーランド語で平原・野原という意味で)「お～野原の町だ」といったのがきっかけでこの町の名前になったと聞きました。でも、これも納得できるくらい中心地をぬけると果てしないくらい野原が広がっています。オポレ市のホームページではライブカメラでオポレ市役所から中心街の様子を見ることができます。

オポレ市ホームページ: <http://www.opole.pl/>

„Mimo wszystko nie załamywać się”

Imię i nazwisko: Yoichi Nishikawa

Miejsce pracy: Opole

Obszar działań: trener judo

Instytucja przyjmująca: AZS Opole, sekcja judo

Okres pobytu: kwiecień 2005 – kwiecień 2007

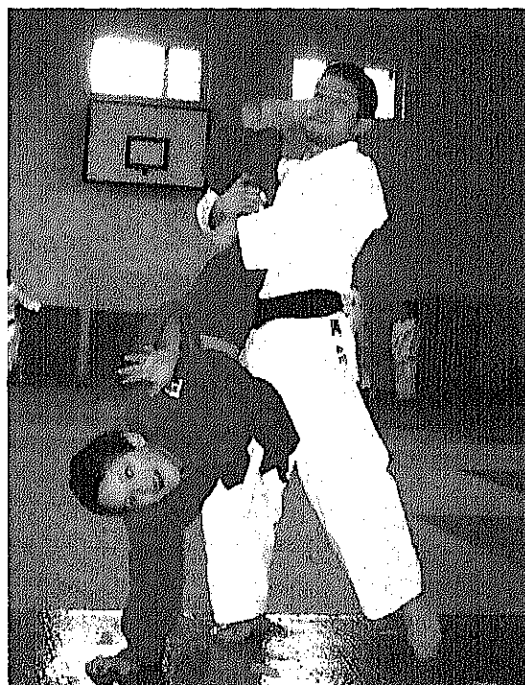
< Czym się zajmuję? >

Moim miejscem pracy jest Akademicki Związek Sportowy, sekcja judo w Opolu. Asystuję głównemu trenerowi i pracuję nad poziomem technicznym zawodników, prowadzę lekcje judo w szkołach podstawowych, pomagam w zajęciach dla studentów, trenuję dzieci i wyjeżdżam pracować z drużynami dziecięcymi z innych klubów. Moim głównym zadaniem jest codzienne prowadzenie treningów technik judo z zawodnikami. Natomiast na zajęciach dla dzieci i studentów prowadzę rozgrzewki, uczę podstaw judo. Od października 2005 roku rozpoczęliśmy zajęcia judo w szkołach podstawowych dla zainteresowanych dzieci i to ja jestem trenerem prowadzącym te treningi.

< Moje miejsce pracy >

AZS Opole, sekcja judo działa samodzielnie od około 10 lat. Skupia około 20 członków, głównie uczniów szkół średnich i studentów. Nie jest to duża drużyna, ale mój współpracownik (counterpart) – trener z trzydziestoletnim doświadczeniem – ma w swym dorobku przygotowanie zawodników na mistrzostwa Europy i świata. Obecnie w swej pracy skupia się na juniorach, a sam klub jest jednym z najsilniejszych w Polsce i ma w swoich szeregach mistrzów Polski i zawodników zdobywających

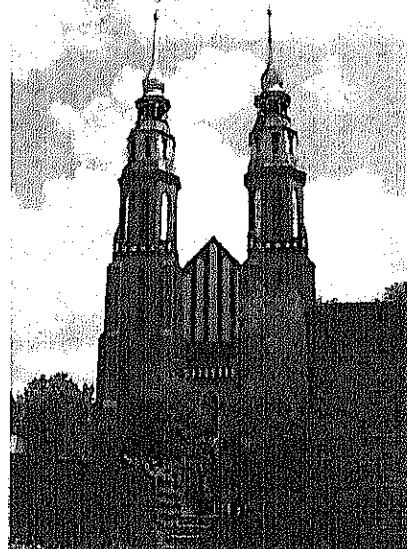

wysokie lokaty w krajowych zawodach. Ostatnie osiągnięcia klubu to siódme miejsce dwóch zawodników w Mistrzostwach Europy Juniorów w 2005 roku, piąte miejsce jednego zawodnika w 2006 roku. W Mistrzostwach Świata Juniorów w 2006 roku wystąpiło dwóch zawodników – jeden zdobył trzecie miejsce, a drugi dziewiąte. W 2005 i 2006 roku podczas Mistrzostw Polski Juniorów drużyna klubu zdobyła trzecie miejsce.

< Gdzie mieszkam? >

Opole to miasto na południowym zachodzie Polski, stolica najmniejszego w Polsce województwa opolskiego. To bardzo ładne i spokojne miasto. Słyszałem kiedyś, że jego nazwa pochodzi od słów jakie miał wypowiedzieć jeden z polskich władców, który odwiedził to miejsce i zauważył, że leży na równinie, czyli polu. Na stronie internetowej miasta Opole można oglądać na żywo obraz z kamer umieszczonych na Urzędzie Miejskim:

<http://www.opole.pl/>

氏名:鎌倉 洋志
 任地:ブロッツフ
 配属先:ポーランド剣道連盟
 任地:ブロッツフ剣道クラブ
 職種:剣道
 隊次:平成17年度1次隊
 派遣期間:2005年7月～
 2007年7月

<活動内容>

ブロッツフを拠点にポーランドの剣道の指導にあっています。

現在の主な活動は月曜日から木曜日のブロッツフ剣道クラブでの稽古、そして金曜日から日曜日の週末を利用したポーランド剣道連盟の合宿・大会が主なものです。連盟の行事は月に2回の割合で、その他の休日は地方のクラブへ巡回指導に行くことが多いです。活動の拠点となっているブロッツフ剣道クラブは今年で6年目とまだ新しいのですが、私を含め過去2名の協力隊員が活動したということもあり、JICAと関係の深いクラブです。

また、平日の空いた時間にブロッツフにあるインターナショナルスクールで子どもたちに剣道を教えています。この街の周辺に多くの日系企業があり、こちらに住む日本人の方から依頼を受け始めたものです。ポーランドに住む日本人と現地のポーランド人とが、こういった日本文化を通して良い交流ができればと思っています。

<配属先紹介>

配属先のポーランド剣道連盟の紹介を簡単にします。ポーランドの剣道の歴史は古く、1973年に初めてポーランド人が剣道をして今年で35年目になります。しかし、正式に国民スポーツ省から認められ連盟として発足したのは2001年であり、組織としての活動はやっと軌道に乗ってきたところだと感じています。ポーランドの剣道に関しては、国の歴史と同じように

社会主義が大きく影響しているように感じます。当時は遠征で国を出ることは難しく、大会への参加や級・段審査の取り組み、また指導者の不足といった様々な苦労があったようです。

しかし、その様な環境の中、30年以上も剣道が続けているポーランド剣士も少なくなく、その熱心さにこちらでも学ぶところが多々あります。現在約500名の剣士が22のクラブで稽古に励んでいます。

1993年にJICAの活動開始と同時に最初の剣道隊員が派遣されてから15年、私を含め6人の剣道員がポーランド剣道に情熱を注いできました。今、我々の心は確実に次の世代へ受け継がれていると感じます。残りの任期も半年を切りましたが、最後まで気を抜かず、心を込めて活動に当たりたいと思っています。

<任地紹介>

私の住む街ブロッツフはポーランドの南西に位置し、チェコとドイツに近い場所にあります。街にはポーランドで2番目に大きなオドラ川を初め、多くの川、そして橋があります。ブロッツフは「橋の都」と言う別名を持つ程です。また周りには山も多く、ポーランドの中でもとても暖かい街です。過去にはドイツ、チェコ、ハンガリー、そしてオーストリアだった時期もあり、ポーランドを象徴するような複雑な歴史も持っています。それぞれの時代に作られた建物も多く残っており、その雰囲気味わうだけでとても勉強になります。

„Zostanie przekazany kolejnym pokoleniom zawodników”

Imię, nazwisko: **Hiroshi Kamakura**

Miejsce pracy: **Wrocław**

Obszar działań: **trener kendo**

Instytucja przyjmująca: **Polski Związek Kendo**

Okres pobytu: **lipiec 2005 - lipiec 2007**

< Czym się zajmuję? >

Pracuję jako trener kendo w klubie kendo we Wrocławiu. Od poniedziałku do czwartku prowadzę treningi w klubie, a od piątku do niedzieli biorę udział w stażach i zawodach organizowanych przez Polski Związek Kendo. Zawody odbywają się dwa razy w miesiącu a w pozostałe weekendy jeżdżę do różnych klubów w Polsce i prowadzę zajęcia kendo. Klub Kendo we Wrocławiu jest jeszcze dość młody, powstał sześć lat temu. Pomimo tego jego związki z JICA są głębokie. Oprócz mnie we Wrocławiu pracowała jeszcze jedna japońska wolontariuszka, trenerka kendo.

W dni powszednie, w czasie wolnym od regularnych treningów prowadzę zajęcia kendo dla dzieci w International School we Wrocławiu. W okolicy Wrocławia mamy wiele przedsiębiorstw i firm z Japonii i to okoliczni mieszkańcy poprosili mnie na początku o przygotowaniu takich zajęć. Moim zdaniem stają się one okazją do wzajemnego poznania się Polaków i Japończyków.

< Moje miejsce pracy >

Chciałbym pokrótce przedstawić Polski Związek Kendo, do którego zostałem oddelegowany. Historia kendo w Polsce jest długa, rozpoczyna się w 1973

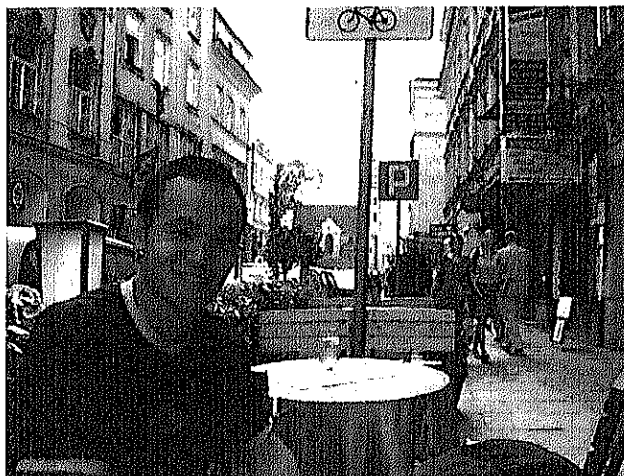
roku, ma więc 35 lat. Jednakże dopiero w roku 2001 polskie Ministerstwo Sportu wydało oficjalną zgodę na rejestrację Związku. Dzięki temu działania Związku nabrały

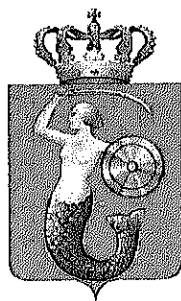
rozpędu. Wydaje mi się, że na kendo w Polsce miała wpływ burzliwa historia ostatnich dekad. W okresie socjalizmu nie było łatwo wyjechać za granicę na szkolenie lub zawody. To samo było ze zdawaniem egzaminów. Brakowało także wykwalifikowanych trenerów. Mimo tych trudnych warunków wielu polskich kendoków trenowało bez wytchnienia.

To zaangażowanie powinno stać się dla nas wzorem. Obecnie Związek ma 500 członków i 22 oddziały w całym kraju. W 1993 roku, kiedy JICA rozpoczęła swoją działalność w Polsce pojawił się pierwszy wolontariusz – trener kendo. Razem ze mną było nas sześć osób. Każdy z nas pracował z całych sił na rzecz polskiego kendo. Czuję, że ten wysiłek nie pójdzie na marne i zostanie przekazany kolejnym pokoleniom zawodników. Chciałbym pozostałe pół roku pobytu w Polsce wykorzystać w pełni na nauczanie kendo.

< Gdzie mieszkam? >

Mieszkam we Wrocławiu, mieście w południowo zachodniej Polsce, niedaleko granicy z Niemcami. Przez miasto przepływa Odra - druga co do wielkości rzeka Polski. Wrocław to miasto rzek, kanałów i mostów. Jest nazywany miastem mostów. W pobliżu są tereny górzyste, a klimat jest łagodny i ciepły. Wrocław to miejsce o zagmatwanej historii związanej zarówno z Polską jak i z Niemcami. Znajduje się tutaj wiele pięknych budowli przypominających tę historię.

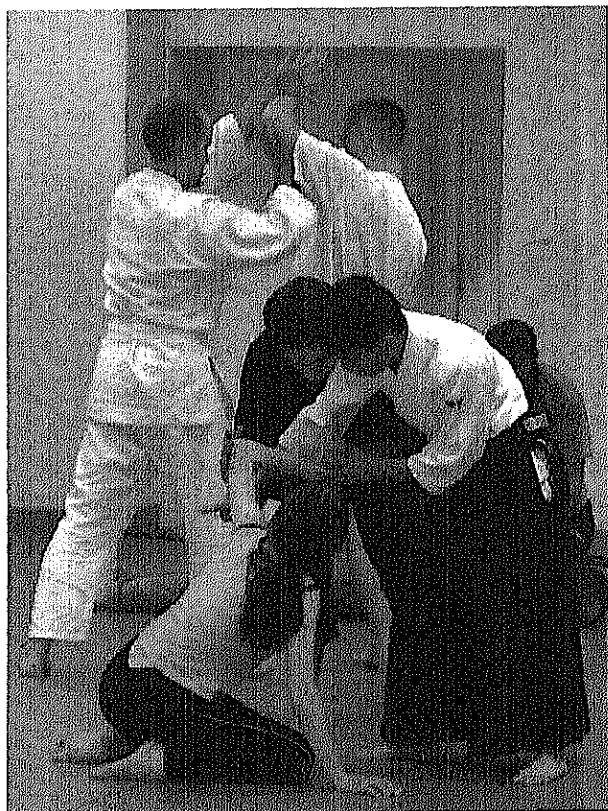

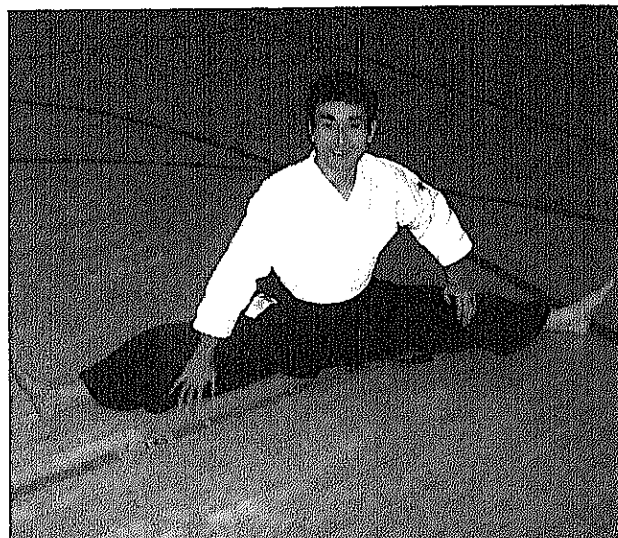
氏名:木下 良太
 任地:ワルシャワ
 配属先:ポーランド日本
 情報工科大学
 職種:合気道
 隊次:平成17年度2次隊
 派遣期間:2005年11月～
 2007年11月

<活動内容>

配属先であるポーランド日本情報工科大学の体育の選択授業として週に4回、合気道の指導をしています。各々の学生は週1回の授業で14回中、11回以上の出席で合格となり、対象となる学生は50～60名で半年ごとに入れ替わりますが、中には週4回履修したり、学期をまたいで続けて履修する学生もいます。授業はカウンターパートであるパベウ氏の「合気会ワルシャワ合気道クラブ」(Warszawski Klub Aikido Aikikai)とトメク氏の「クラブ外」(Klub SOTO)にて行っています。授業以外の時間は上記の2ヶ所の道場を始め、ワルシャワ市内の道場の稽古に参加したり、指導を依頼された道場を回るなどしています。

2006年10月にはポーランド合気道連盟30周年記念の大会が開かれ、私も参加しました。記念の講習会には700名、演武大会には1,500名ほどがポーランド全国から集まってきました。日本の武道をこよなく愛する人たちの姿に改めて合気道のすばらしさを感じました。

また、今年はポーランド JICA 協力隊事業終了記念式典や原爆写真ポスター展の開催を企画するなど本職の合気道以外の活動にも精力的に取り組んでいます。

<配属先紹介>

ポーランド日本情報工科大学は JICA プロジェクト技術協力によって創設された私立の大学です。ポーランドのみならず近隣諸国からも IT 分野の中心的教育機関であると期待され、特にウクライナを対象にした遠隔教育プログラムは内外に高く評価されています。コンピューターの大学ですが、名前に「日本」とついていることもあり、日本文化に関心のある学生が多く、選択授業として「日本語」や「合気道」を学んでいます。

<任地紹介>

私の任地は人口164万人の首都ワルシャワです。中心地には近代的なビルが建ち並び経済の発展が感じられます。整備された路面電車やバス、地下鉄の車内で若者は当たり前のようにお年寄り、体の不自由な人に席を譲ります。また、市内にはとても公園が多く、思い思いに散歩を楽しむ姿に人々の心の豊かさを感じます。

Imię i nazwisko: Ryota Kinoshita

Miejsce pracy: Warszawa

Obszar działań: trener aikido

Instytucja przyjmująca: Polsko-Japońska
Wyższa Szkoła Technik Komputerowych

Okres pobytu: listopad 2005 - listopad 2007

< Czym się zajmuję? >

Pracuję w Polsko-Japońskiej Wyższej Szkole Technik Komputerowych, gdzie cztery razy w tygodniu pomagam w prowadzeniu zajęć aikido, będących przedmiotem do wyboru dla studentów. Mam pod opieką około 60 studentów, którzy zmieniają się co pół roku. Wielu z nich jednak decyduje się kontynuować zajęcia także w nowym semestrze, po uzyskaniu niezbędnego zaliczenia. Zajęcia aikido prowadzi Pan Paweł Zdunowski (Warszawski Klub Aikido Aikikai) i Pan Tomasz Sowiński (Klub SOTO).

Poza tymi zajęciami biorę udział w treningach aikido w dwóch warszawskich dojo. Zdarza się, że jeżdżę prowadzić zajęcia po otrzymaniu zgłoszenia o pomoc.

W październiku 2006 roku odbyły się obchody 30 lat aikido w Polsce. Ja również wzięłem udział w tej uroczystości. W stażu wzięło udział 700 uczestników, a w pokazie 1500 osób, które zjechały się z całej Polski. Widząc tych wszystkich ludzi zakochanych w japońskich sztukach walki, na nowo poczułem wspaniałość aikido. Obecnie oprócz prowadzenia treningów aikido zajmuję się przygotowaniem wystawy dotyczącej wybuchu bomby atomowej w Hiroshimie oraz organizuję uroczystość upamiętniającą 14 lat pracy japońskich wolontariuszy w Polsce.

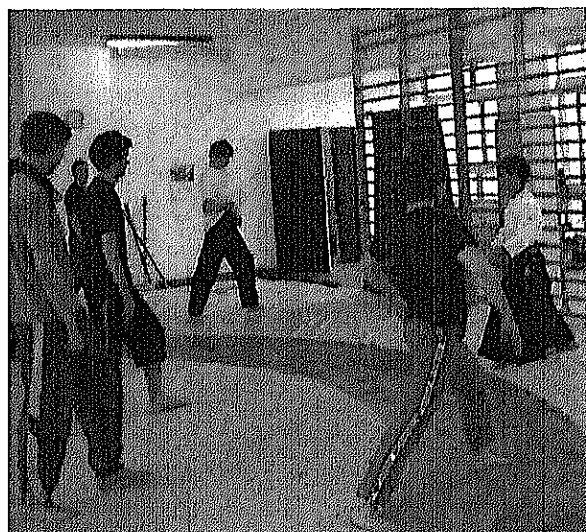
< Moje miejsce pracy >

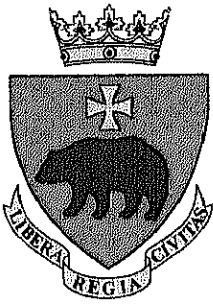
Polsko-Japońska Wyższa Szkoła Technik Komputerowych jest szkołą prywatną powstałą przy współpracy organizacji JICA. Jest wysoko ocenianą uczelnią, rozwijającą swoją działalność edukacyjną w dziedzinie nowoczesnych technik informatycznych nie tylko w Polsce ale i w krajach Europy Środkowej i Wschodniej.

Szczególnie wysoko oceniane są szkolenia informatyczne dla Ukrainy. Ponieważ w nazwie szkoły pojawia się przymiotnik „japońska” wielu studentów wykazuje zainteresowanie Japonią i wybiera język japoński lub aikido jako przedmioty uzupełniające.

< Gdzie mieszkam? >

Mieszkam w Warszawie, prawie dwumilionowym mieście, stolicy Polski. Centrum pełne wysokościowców robi bardzo nowoczesne wrażenie. A młodzi ludzie w całkiem naturalny sposób ustępują miejsca osobom starszym w tramwajach, autobusach i metrze.

氏名:金川 利己
 任地:プシェミシル
 配属先:プシェミシル
 日本文化センター
 職種:合気道
 隊次:平成17年度2次隊
 派遣期間:2005年11月～
 2007年11月

<活動紹介>

高校の体育館を借りて市民を対象に合気道クラブ、また事務所に駐在して日本文化の紹介をしています。最初は主に合気道の活動をメインに行っていましたが、配属先より要望がありセンターで日本語と習字の授業を、教育機関、施設等で折り紙、習字の出前講座も行うようになりました。合気道は初代だった為、当初、地域に根付かせなければならず、技術も平行して上達させなければならなかった為、計画性が求められていました。しかし、現在では色々な方々の協力で合気道連盟にも加入でき、昇級審査、合同稽古等も行える様になりました。まだまだ生徒数は少ないのですが、任期が終了しても現地の方だけでやっていける様にセンターの運営能力の向上と後任者の育成に努めています。

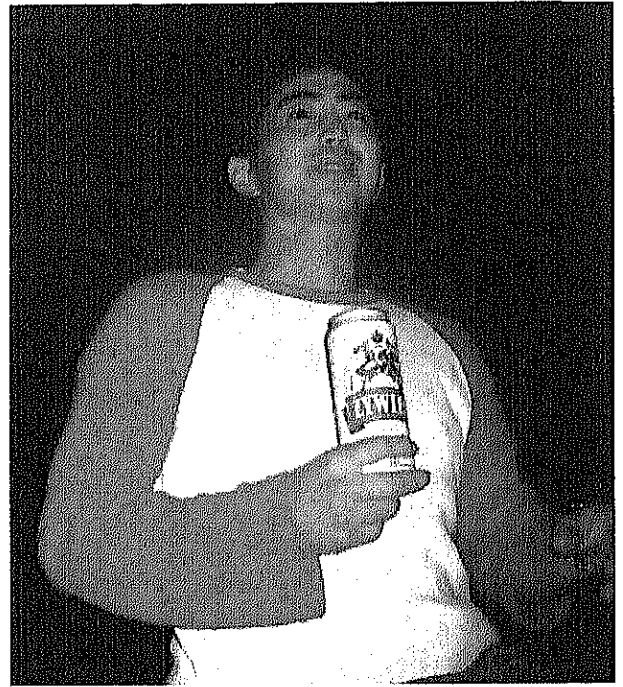
合気道クラブ「大和」ホームページ: <http://www.aiki.ptvk.pl/>

<配属先紹介>

日本文化センターは、イガ・ジョホフスカ代表と日本人ピアニストの小川敦子氏の二人が中心となり、2004年2月27日、プシェミシル市に設立されました。開館セレモニーには、在ポーランド日本国大使館 小野正昭前大使がご出席になりました。この日本文化センターは、イガ氏と友人である小川氏との長年の友情と協力を経て生まれたものです。以前、ジャーナリストとして日本を訪れ日本を愛したイガ氏は、ショパンを愛する小川氏と国内で150以上のコンサートを開きながら、時間の許す限り彼女と共に文化紹介を行

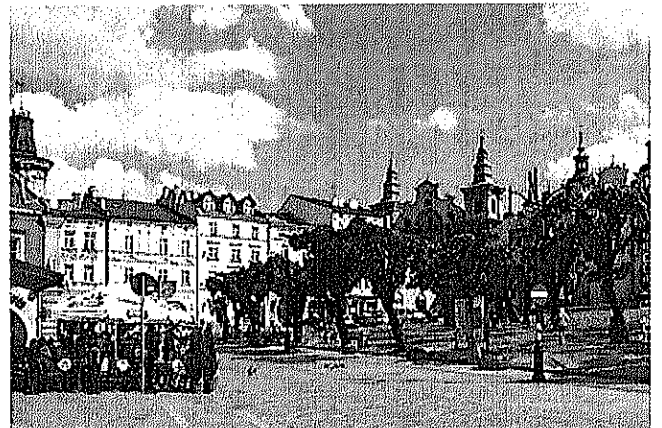
現地の方だけでやっていけるように

いました。茶道をはじめ、生け花、習字、折り紙等を紹介していくにつれて今まで以上に日本文化独特の世界に引き寄せられ、2002年8月17日、クラブにて“夏風 日本文化祭”というタイトルのもと、大規模な文化紹介を開くことになりました。また、このクラブでの文化紹介をきっかけに日本文化センターを故郷に設立することを決めました。現在は会場をプシェミシルに移し、文化センターと共に大きく飛躍するため毎年8月に日本文化祭を開催し続けています。
 センター「大和」ホームページ: <http://yamato.org.pl/>

<任地紹介>

任地のプシェミシルはポーランド南東ウクライナの国境付近に位置しており、人口7万人程度の中都市。町並みは整えられており教会が比較的多く建っている。スキー場もあり、リネック(中央広場)から近く歩いて行ける。人々は信仰心が厚く親切で穏やか、老若男女話し(すぎ?)好き。
 見所:リネックから展望できる3つの大きな教会、サン川沿いの散歩道。ユダヤ人の墓地。隣町のクラシチン城等。

Imię i nazwisko: Toshimi Kanagawa

Miejsce pracy: Przemysł

Obszar działań: trener aikido

Instytucja przyjmująca:
Centrum Kultury Japońskiej w Przemysłu

Okres pobytu: listopad 2005 - listopad 2007

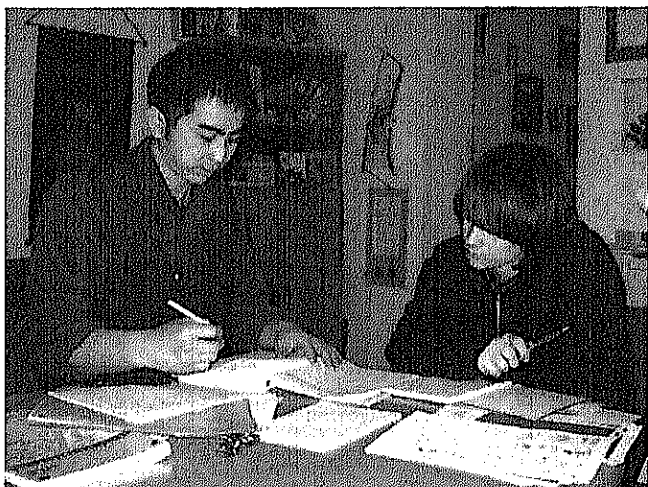

< Czym się zajmuję? >

Prowadzę zajęcia aikido dla mieszkańców Przemysła oraz zajmuję się propagowaniem kultury Japonii w Centrum Kultury Japonii. Na początku głównie zajmowałem się aikido, ale odpowiadając na zapotrzebowanie instytucji przyjmującej prowadzę zajęcia z języka japońskiego i kaligrafii. Mam również pokazy origami i kaligrafii w szkołach, świetlicach i klubach.

Ponieważ w tym rejonie jestem pierwszym aikidoką, na początku musiałem się zadomowić. Wymagano ode mnie planowej pracy, ponieważ musiałem podnieść niski poziom ćwiczących. Jednakże obecnie, kiedy dzięki wsparciu wielu osób klub stał się członkiem Polskiego Związku Aikido, jesteśmy w stanie brać udział w egzaminach i wspólnych stażach. W klubie nie ma wielu ćwiczących, ale do końca mojego pobytu w Polsce chcę pracować na rzecz rozwoju Centrum Kultury Japonii i wychowania swojego następcy, trenera aikido.

Klub Aikido „YAMATO” <http://www.aiki.ptvk.pl/>

< Moje miejsce pracy >

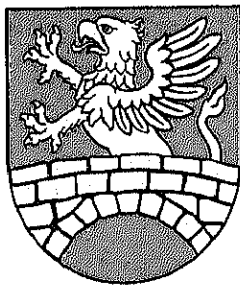
Centrum Kultury Japońskiej w Przemysłu powstało 27 lutego 2004 roku jako inicjatywa Pani Igi Dżochowskiej, Dyrektora Centrum i japońskiej pianistki Pani Atsuko Ogawa. W ceremonii otwarcia Centrum brał udział poprzedni Ambasador Japonii w Polsce, Pan Masaaki Ono.

Jest to miejsce, które powstało dzięki wieloletniej przyjaźni Pani Igi Dżochowskiej i Pani Atsuko Ogawy. Początkowo Pani Dżochowska, dziennikarka zafascynowana Japonią, którą miała okazję odwiedzić oraz Pani Atsuko Ogawa zafascynowana muzyką Chopina zorganizowały wspólnie 150 koncertów. Stały się one również okazją do szerokiej prezentacji kultury Japonii poprzez pokazy ikebany, ceremonii parzenia herbaty, kaligrafii czy origami. Efektem tej współpracy była zorganizowanie w Krakowie 17 sierpnia 2004 roku dużej imprezy pt. „Letni Wiatr. Święto kultury Japonii”. Wtedy pojawił się pomysł stworzenia Centrum Kultury Japonii w Przemysłu. Imprezy promujące kulturę Japonii przeniesiono więc do Przemysła, gdzie odbywają się regularnie co roku, w sierpniu.

Centrum Kultury Japońskiej w Przemysłu: <http://yamato.org.pl/>

< Gdzie mieszkam? >

Przemysł to średniej wielkości miasto z 70 tysiącami mieszkańców, znajdujące się w południowo-wschodniej Polsce, niedaleko granicy z Ukrainą. Jest to miasto z wieloma kościołami, rynkiem i stokiem narciarskim. Mieszkańcy są bardzo religijni, ciepłi i mili i wszyscy bardzo lubią rozmawiać. Najciekawsze miejsca to trzy zabytkowe kościoły, szlak spacerowy wzdłuż Sanu, cmentarz żydowski i pałac w pobliskim Krasieczynie.

氏名:日吉 咲恵
 任地:ザモシチ郡ヴィソキエ村
 配属先:ザモシチ郡
 ヴィソキエ小中学校
 職種:青少年活動
 隊次:平成17年度2次隊
 派遣期間:2005年11月～
 2007年11月

<活動内容>

ヴィソキエ小中学校では、青少年活動インストラクターとして、娯楽の少ない地域での子供たちへの健全な課外教育の実施が主な活動です。課外授業では「日本文化クラブ」を開催し、折り紙や書道、日本の行事や習慣を紹介し、日本文化に触れ、体験できる機会を提供しています。また、年間をとおして、平和学習にも力を注ぎ、広島佐々木貞子さんと千羽鶴の話を紹介し、ポーランドの戦争被害者の為に千羽鶴を作成しています。なお、学校の生徒を始め、他の地域の教育機関、日本やアメリカの団体に、この「千羽鶴プロジェクト」への参加を呼びかけています。

また、日本との交流活動として、関西大学主催の「Meet the globe」プロジェクトに登録し、学校間交流を実施しています。その他、依頼に沿って、他の学校や教育機関への巡回授業を行っています。主に、日本についてのプレゼンテーション、簡単な日本語レッスンから折り紙、書道、希望によっては和食の料理教室等を実施しています。さらに、一般地域住民を対象に日本語を少人数制で教えています。

また、地元の婦人クラブから依頼があり、月に一度、「日本文化体験教室」を開催しています。毎月違うテーマを設け、日本の伝統や習慣、和食の紹介等を行って行っています。

活動では、これら日本の文化体験を提供し、異文化への興味を深め、自国の文化についても再発見できる「きっかけ」作りが目標です。

<配属先紹介>

ヴィソキエ小中学校は、全校生徒を合わせても300名程で、30名ほどの職員やスタッフが働いている小さな学校です。協力隊は私で3代目となり、初代、前任とも体育教師として派遣されていました。

教師やスタッフの団結力は大変強く、学校行事である、日本文化際、春分の日、クリスマス等、生徒と力を合わせて素晴らしいものを作り上げています。

学校は農村地帯にあるため、経済的に決して恵まれていない家庭環境にある生徒もいますが、みな素朴でとても暖かく、穏やかな環境の中で学業に励んでいます。

<任地紹介>

ヴィソキエはザモシチ郡の北西にある人口 699 人の小さな農村です。ここでは農家主婦クラブ、消防署、小・中学校、郵便局、図書館、医療センターと 2 つのお店だけがあります。自給自足の生活も珍しくないようです。また、ヴィソキエは人口 7 万人のザモシチ市の隣にあります。ザモシチ市は、イタリア人建築家ベルトランド・モランド(Bertrando Morando)の設計図に

基づいて 1580 年に築かれました。なお、1992年に旧市街全体がユネスコの世界遺産リストに登録され、またの名を、「北のパドヴァ」といい、東欧で最初のイタリア・ルネッサンス様式の美しい建物群が構成する町並みです。

Imię i nazwisko: Sakie Hiyoshi
Miejsce pracy: Wysokie, gmina Zamość
Obszar działań: praca z młodzieżą
Instytucja przyjmująca:
Zespół Szkół w Wysokiem
Okres pobytu: listopad 2005 – listopad 2007

< Czym się zajmuję? >

Jako instruktorka pracy z młodzieżą zajmuję się prowadzeniem zajęć pozalekcyjnych w Zespole Szkół w Wysokiem, zapewniając kształcące zajęcia dzieciom i młodzieży niemającym szansy na ciekawą rozrywkę po szkole. Zorganizowałam Klub Japoński, gdzie prezentuję origami, kaligrafię, zwyczaje i święta japońskie. Dzięki temu dzieci i młodzież mają szansę dotknąć i doświadczyć kultury Japonii. Przez cały rok skupiam się również na edukacji na rzecz pokoju. Prezentuję historię o Sadako Sasaki z Hiroshimy i tysiącu żurawi ułożonych w intencji jej zdrowia. Przygotowuję tysiąc żurawi w intencji ofiar wojennych w Polsce.

Jednocześnie namówiłam do uczestniczenia w projekcie Sembazuru (Tysiąca Żurawi) uczniów szkoły, inne instytucje, stowarzyszenia z Japonii i Ameryki. Realizuję również w szkole projekt wymiany między szkołami w Polsce i Japonii „Meet the Globe”. Poza tym w zależności od potrzeby i zgłoszeń przygotowuję pokazy kultury japońskiej, pokazy origami, kaligrafii oraz kursy gotowania. Prowadzę również kursy języka japońskiego, a raz w miesiącu organizuję zajęcia tematyczne o Japonii, podczas których można zapoznać się z wybranym aspektem kultury, tradycji tego kraju.

< Moje miejsce pracy >

Zespół Szkół w Wysokiem to niewielka wiejska szkoła z 300 uczniami i 30 osobami personelu. Jak do tej pory w szkole pracowało dwóch wolontariuszy z Japonii, nauczycieli wf. Nauczyciele i pracownicy szkoły charakteryzują się silnym poczuciem

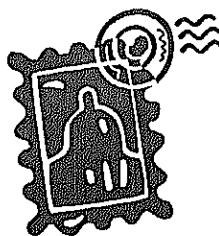
jedności, dzięki któremu razem z uczniami są w stanie organizować wspaniałe spotkania i imprezy z okazji „Dnia Japonii”, początku wiosny, Gwiazdki itp. Ponieważ szkoła znajduje się na terenie wiejskim wiele dzieci pochodzi z rodzin borykających się z problemami finansowymi. Są to jednak dzieci ciepłe, otwarte i szczerze, zaangażowane w naukę.

< Gdzie mieszkam? >

Obecnie Wysokie jest miejscowością rolniczą. Wieś liczy 699 mieszkańców. Wysokie leży koło Zamościa - przepięknego miasta, którego zabytkowa część- Starówka- wpisana jest na listę UNESCO. To ponad 70 tysięczne miasto nazywano Padwą Północy, Perłą Renesansu, „miastem idealnym”. Zbudowany został wg projektu włoskiego architekta Bernarda Morando w 1580 roku.

14年度1次隊、16年度0次隊
日本語教師
國安美穂

前略

帰国して1ヶ月がたちました。1月までの札幌は雪が少なく、雪祭りの準備も大変だったようですが、最近をよく雪が降るので、街はずっかり雪景色です。寒さはポーランドと同じくらいでしょうか。ポーランドはいかがですか。1月までは数百年ぶりの暖冬といわれるほどの暖かさでしたが、2月は少し寒くなったでしょうか。

日本に帰ってきて間もなくは見るもの聞くもの全てが新鮮に感じましたが、今ではすっかり慣れてしまい、ずっと日本にいるような気もしてしまいます。ですが、私は2002年7月から現在までの4年半のうち、4年間をポーランドで過ごしたのですから、ポーランドでの習慣や思い出もそう簡単には忘れられません。買い物に行くといまだに品揃えや接客に違和感を感じたり、様々なシチュエーションで「ポーランドではこうだった、ああだった」と考えたりします。

4年半というと、ポーランドの歴史の中ではほんの短い期間ですが、この間にポーランドの状況は大きく変化しました。中でもEUに加盟したことは大きな変化で、それに伴って街や人の様子も変わったように思います。JICAのボランティアがポーランドに派遣されなくなるのは少し寂しいですが、今までボランティアの助けを必要としていたことも、ポーランドが自国の力でできるようになったと考えればとても素晴らしいことです。

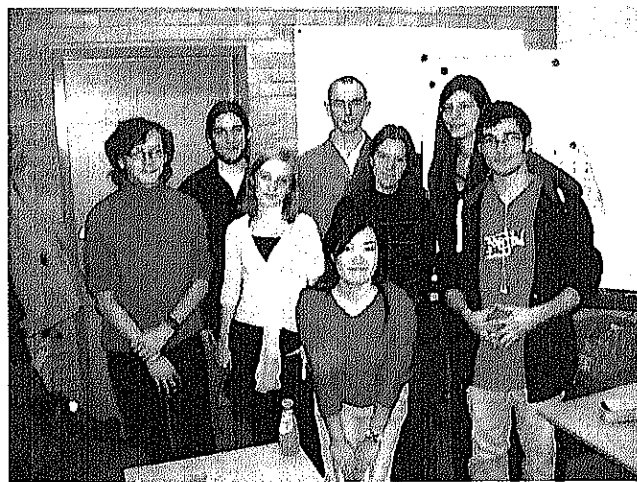
日本語を勉強している皆さんを取り巻く環境も、少しずつではありますが変わってきています。2004年からワルシャワでも日本語能力試験を受験できるようになりました。また、日本語を学ぶことができる学校もずいぶん増えてきましたし、ポーランド語で書かれた新しい教科書もいくつか出版されました。インターネットやテレビ、映画などを通じて、日本を含む外国の情報も入手しやすくなりましたし、外国語や外国の文化を学ぶ環境も整ってきているのではないのでしょうか。

ポーランドの高校生は二つの外国語を学ばなければなりません。日本語はこの二つの外国語に数えることができませんから、日本語が勉強したければ三つの外国語を学ぶことになります。大学生も、日本語を専攻していない場合は、自分の専門の勉強に加えて日本語の勉強をしていますから、決して楽なことではありません。それでも、皆さんが何とか時間をみつけて一所懸命に日本語を学んでいるのをみて、私もとても励まされたのをおぼえています。

また、皆さんの日本についての知識に驚くことも多かったです。例えば日本の歴史や地理についてです。皆さんが色々なことを日本人の私よりも知っているの、私ももっと勉強しなければいけないなと思いましたし、果たして日本人がこれだけポーランドのことを知っているだろうかと思いました。ポーランド人が日本のことに興味を持ってくれていることを嬉しく思うのと同時に、この関係が双方向のものになればもっといいなと、思うようになりました。これについては、日本に帰国してからの私の課題になっています。まずは身近な人たちにポーランドについて少しでも知ってもらいたいと思い、細々と広報活動をしています。

最後に、2007年でJICAによる協力隊員の派遣は終了しますが、ポーランドにはこれまでの協力隊員の活動によって、日本人とふれあい、日本について理解を深めた皆さんの存在があります。日本語の勉強を続けている人にも、今は続けていない人にも、心の中に日本や日本人、日本語の思い出が残り、それが皆さんの身近な人たちに伝えられていくといいなと思います。それから、もう一つの私の夢は、一緒に日本語を勉強した皆さんと日本で再会することです。

草々

4年半の活動の中で色々な出会いがあり、國安隊員の人生の糧となっている。彼女の夢が実現する日を期待して……。

隊員一同

第2の故郷 ポーランド！

「私は2年間やっていけるのだろうか。この国で……」と不安を抱いていた赴任当初。それなのに4年間もポーランドにいることになるなんて誰が想像したでしょう……。私の貴重な青春の4年間を過ごした場所は第2の故郷。

協力隊になって本当によかったです。ありがとう！

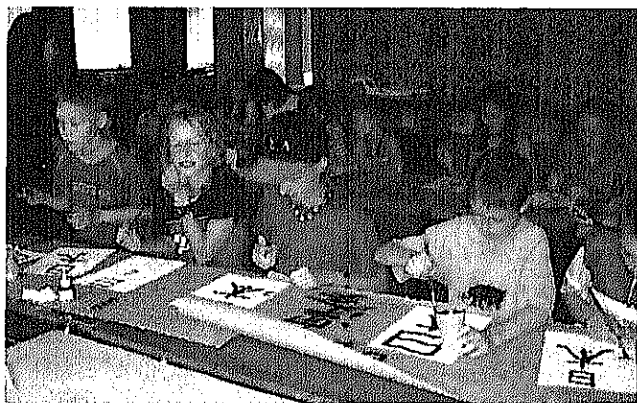
8-1 日本語教師 岡田朋子

**Wiadomość od byłej wolontariuszki JOCV,
nauczycielki języka japońskiego
Pani Miho Kuniyasu**

Minęło już ponad miesiąc od mojego powrotu do Japonii. Choć w Sapporo jest mniej śniegu niż zwykle, wszędzie jest biało. Ciekawa jestem co słychać u Was?

Po samym powrocie wszystko wokół wydawało mi się takie świeże i nowe, ale teraz przywykłam już całkiem, tak jakbym w ogóle nie ruszała się z Japonii. Jednakże tak łatwo nie zapomnę czasu spędzonego w Polsce. Od lipca 2002 roku do dziś przebywałam w Polsce cztery lata. Do tej pory łapię się na znajdowaniu różnic, chociażby chodząc na zakupy. Przez głowę przemyka myśl: W Polsce jest inaczej...

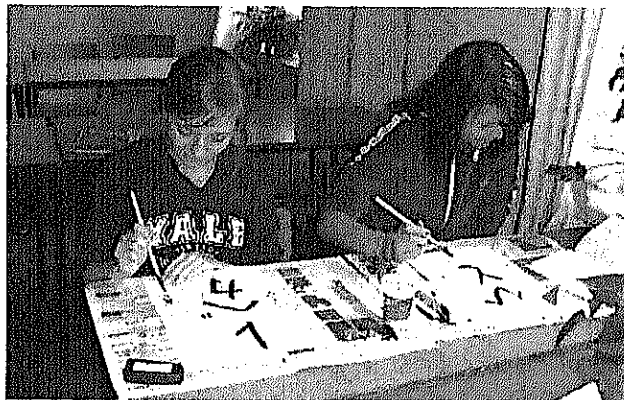
Cztery i pół roku to w historii Polski bardzo krótka chwila, ale był to czas wielkich zmian. Przede wszystkim zjednoczenie z Unią Europejską i idące za nim zmiany wokół. Szkoda, że japońscy wolontariusze nie będą już przyjeżdżać do Polski. Ale jeśli pomyśleć, że Polska, która do tej pory potrzebowała wsparcia z zewnątrz jest obecnie w stanie dać sobie radę sama, od razu robi się weselej.

Także warunki nauczania języka japońskiego zmieniają się powoli. Od 2004 roku w Warszawie można zdawać oficjalny egzamin z języka japońskiego. Poza tym wzrosła liczba szkół prowadzących zajęcia z japońskiego. Wydano po polsku kilka podręczników do nauki japońskiego. Dzięki internetowi, telewizji, filmom łatwiej dotrzeć do informacji zarówno o Japonii jak i innych miejscach na świecie. Oprócz tego polepszają się warunki nauczania języków obcych.

Uczniowie szkół średnich w Polsce mają obowiązek uczenia się dwóch języków obcych. Niestety nie należy do nich język japoński. Dlatego jeśli młody człowiek chce uczyć się japońskiego będzie to dla niego/niej trzeci język obcy, jaki

poznaje. Studentom uczelni decydującym się na dodatkowe zajęcia z japońskiego z pewnością nie jest łatwo. Dobrze pamiętam jak wielką zachętą do własnej pracy był widok młodych ludzi znajdujących czas na dodatkową naukę i lekcje japońskiego.

Zaskakiwała mnie ogromna wiedza wszystkich o Japonii. Szczególnie dotyczyło to historii i geografii. Orientowali się lepiej od samych Japończyków, co wywoływało we mnie myśl, że sama muszę więcej się nauczyć. Czy Japończycy wiedzą aż tak wiele o Polsce? I to jest praca, jaką postawiłam sobie do wykonania po powrocie do ojczyzny. Najpierw rozpoczęłam od ludzi mi najbliższych.

Działalność JICA w Polsce kończy się, ale zostają ci wszyscy, którzy dzięki wysiłkowi japońskich wolontariuszy mieli okazję zetknąć się z Japończykami, pogłębić swoje zrozumienie japońskiej kultury. Chciałabym aby zarówno ci, którzy będą kontynuować naukę japońskiego jak i ci, którzy tego nie zrobią zatrzymali w swym sercu wspomnienie Japonii i Japończyków i przekazywali je swoim najbliższym.

Moim marzeniem jest też ponowne spotkanie wszystkim was, z którymi pracowałam na zajęciach w Japonii.

Polska – druga ojczyzna!

„Czy ja sobie dam radę przez dwa lata, tu w tym kraju...? – zastanawiałam się z niepokojem na początku mojego pobytu. Czy ktoś przypuszczał, że spędzę w Polsce cztery lata? Miejsce gdzie spędziłam cztery lata cennej młodości jest dla mnie drugą ojczyzną. Dobrze, że zostałam wolontariuszką. Dziękuję! „

Tomoko Okada
nauczycielka języka japońskiego

平成15年度3次隊 野球 野田光史

ポーランド生活 2 年間でパンには大変お世話になりました。ポーランドの代名詞であるといっても良いカナブキをどれだけ私の胃袋が平らげたか...

私は日本人である為か実家で米を作っている為か大の和食派であります。米を食べずして力が出ないと考える人間であった為、ポーランドの食事がどれだけ自分に合うか未知の領域でした。

ポーランド生活は約1ヶ月半のホームステイからスタートしました。迎えに来て頂き、ホストファミリーの家を訪れ、夕食を食べました。パン、ハム、ソーセージ、チーズ、サラダ、ピゴス等、豪華に並んだ食事の数々... この瞬間、ポーランドの生活が始まったんだと実感しました。そんな初めてのポーランド家庭料理の感想は、これからの期待、不安、緊張、なんとかコミュニケーションをとるという気持ちがいっぱいで食事の味はあまり覚えていません。

次の朝、朝食の時間を迎えました。当然パンが主食で、その他に数種類のハム、ソーセージ等がテーブルを飾ります。ホームステイ期間は語学学校に通う為、ホストファミリーが必ず昼食にサンドイッチを作ってくれました。こうして徐々に私の体は米からパン主体に変化していきました。しかし、最初の3ヶ月位はやはり米が食べたく、その時はベトナム料理の食堂に足を運んでいました。今思うとさほど美味しいとは言えない米料理でしたが、その時はとても美味しく感じていました。

半年も経つと、体も適応し、米を食べなくても平気になってきました。と言っても、隊員の集まりでワルシャワに行く時はここぞとばかりに日本食レストランに行き美味い日本食を満喫していました。

私は野球隊員として活動をしていた為、バスでの遠征、長時間移動が多かったのですが、そのバスの中ではパンにソーセージという組み合わせがよくありました。休日に街に出かけて少し小腹が空いた時よく食べたのが、パンにチーズやハムが挟んであるサンドイッチやザピエカンカです。このような経験から、「おにぎりの日本人」「サンドイッチのポーランド人」という構図が勝手に出来上がってしまいました。

初めて暮らしたポーランドで、2年間という時間多くの事を経験し学ぶ事が出来、健康に過ごせた事に満足しています。不安であった食事面も美味しいスープやボリューム大の肉類、比較にならないほどよく食べたパンのおかげで、痩せる事もなく過ごす事が出来ました。パンを中心とした食生活も悪くないなと思いはじめていましたが、日本に帰国した今では、すっかり以前の和食に戻ってしまいました。私の胃袋はやはり和式だったようです。時と場合によって和式、洋式を自在に使い分けが出来る胃袋を目指して、今後より一層精進していきたいと思えます。

2年間本当にありがとうございました。

Mitsushi Noda, Trener baseballa

Przez dwa lata pobytu w Polsce dużo zawdzięczałem chlebowi. Nie zliczę tych wszystkich kanapek, jakie wtedy pochłonołem... Może dlatego, że jestem Japończykiem. Uważałem, że bez ryżu nie będę miał siły. Zatem w sprawach jedzenia Polska była dla mnie całkowicie nieznanym lądem.

Początek pobytu w Polsce to półtora miesiąca mieszkania z polską rodziną. Przede mną pojawiły się różne wspaniałości: chleb, kiełbasa, ser, sałata, bigos... Wtedy naprawdę poczułem, że zaczynam swoje życie w Polsce. A wrażenia z pierwszego polskiego posiłku? Z powodu oczekiwania co będzie dalej, niepokoju, zdenerwowania nie miałem jak cieszyć się jedzeniem. Skupiony na próbach nawiązania kontaktu, szukając w głowie słówek nie zapamiętałem smaku tego, co jadłem.

Zdawałem sobie sprawę, że teraz tak już będzie, ale przez pierwsze trzy miesiące nie mogłem opanować chęci zjedzenia ryżu. Może, ze względu na przystosowanie organizmu do innych posiłków, po pół roku całkiem swobodnie obywałem się bez ryżu i tylko czasami łapała mnie na niego chęć, kiedy sobie o nim przypominałem.

Ponieważ pracowałem jako trener baseballa, często zdarzało mi się jeździć autobusami na długich trasach. Do tych podróży doskonale pasował zestaw: chleb i kiełbasa, które pełnią podobną rolę jak ryżowe kule *onigiri* w Japonii. Opierając się na własnych doświadczeniach pozwoliłem sobie na własne uogólnienie i stworzenie pojęć: „Japończycy jedzą *onigiri*”, „Polacy jedzą kanapki”.

Polska była pierwszym krajem za granicą, gdzie mieszkałem. Te dwa lata dały mi wiele satysfakcji. Przeżyłem wiele, dużo się nauczyłem, byłem zdrowy. Dzięki nieznannej wcześniej polskiej kuchni, nie schudłem przez ten czas. Chciałbym popracować nad tym, żeby swobodnie móc się przełączać z japońskiego na zachodnie jedzenie.

Dziękuję za dwa lata w Polsce.

「あー、あの頃に戻りたいなあ・・・」

嫌いである。こんな風に思うのは大嫌いである。

今までの私の人生は浮き沈みが激しくて、でも、どちらかというところ沈んでいたことの方が多かったりするのだが、それでも数少ないとはいえ、過去の楽しく素晴しかった出来事に、すがりついて生きてきたつもりはない。

それは、過去の出来事がどんなに素晴らしく楽しいものであっても、過ぎてしまえばそれはもう確定されたものだからだ。その様な自分が今さら、コントロールできないことにすがりついていて、仕方がない。

これから生きていく以上、後を見ながら歩く、なんて器用なことではできないし、仮にできたとしても、前方にある大事なものを見落としてしまうかもしれない。

だから私は、過去の楽しい思い出にどっぷりと浸るのが嫌だし、今まで自分の人生の中での素晴らしく楽しかった思い出はすぐに忘れてきた。

そうやって生きてきたはずなのに・・・。

青年海外協力隊隊員としてポーランドで、平成16年の7月から18年の9月までの約2年2ヶ月間、生活をした。

良い思い出でもたくさんできたが、日本では味わえないようなイヤ思い出もした。そのような出来事、様々な人間関係、月日などが少しずつ、少しずつ自分を成長させてくれたと思う。

気がつくと、ポーランドに派遣された隊員であることは、自分にとって大きな誇りとなっていた。

しかし、帰国して次の舞台に早く進むためには、いつまでも過去を引きずってはいられない。きちんと次なる舞台に立つことが、ポーランドでの思い出と、青年海外協力隊隊員としての誇りを守ることにつながるはずである。

だからこそ、思い出にはフタをして、前を向いて歩かなければならない！

そう考えていた。

なのに、なのにである。ポーランドから帰国して半年が経つが、なぜかポーランドのこと思い出さない日はない。

あんなに過去の素晴らしく、楽しい思い出に浸るのが嫌だったはずなのに・・・。

偉そうに、過去は振り返らず、前を向いて歩かなければならない、なんて思っていたくせに・・・。

JICA ポーランド事務所、日本大使館、職場であるピソキエ小中学校、ザモシチの住民、それとポーランドで私と出逢ったすべての日本人、ポーランド人たち。

そして、我がポーランド隊員のみみんな。

思い出すのは・・・

思い出すのは・・・

みんなの笑顔ばかりである。

もうしばらくは、あともう少しは、自分で自分のことが嫌いなままでいようか・・・

足立拓司

平成16年1次隊 体育

“Och, chciałbym wrócić do tych chwil...” –

Strasznie tego nie lubię. Nienawidzę takiego sposobu myślenia.

Jak do tej pory w moim życiu doświadczyłem wielu wlotów i upadków, ale tych upadków bywało więcej. Mogę powiedzieć, że miałem znacznie mniej lepszych momentów. Nie mam jednak zamiaru trzymać się kurczowo tych radosnych wydarzeń z przeszłości. Wydarzenia z przeszłości – nieważne jakie były – radosne czy wspaniałe – są za mną, są czymś co się już zamknęło. Teraz miałbym trzymać się kurczowo tego, nad czym nie mam kontroli? To bez sensu. Żyjąc dalej nie potrafiłbym dawać sobie rady patrząc za siebie. A nawet gdyby mi się udało, patrząc wstecz, przypuszczalnie straciłbym z oczu to, co ważne przede mną.

Dlatego właśnie bardzo nie lubię zagłębiać się w przyjemne wspomnienia z przeszłości i jak do tej pory żyłem bez wspomniania radosnych i wspaniałych chwil. I mimo że powinienem dalej tak żyć...

Od lipca 2004 roku do września roku 2006, a więc około 2 lata, przebywałem jako wolontariusz w Polsce.

Miałem dużo dobrych wrażeń, ale były też nieprzyjemne, których w Japonii nigdy bym nie doświadczył.

Takie rozmaite wydarzenia - dobre i złe, relacje z ludźmi, mijające dni i miesiące powoli zmieniały mnie.

W pewnej chwili zorientowałem się, że jestem dumny z faktu bycia wolontariuszem.

Jednakże aby po powrocie do Japonii wejść w nowy etap życia, nie mogę wciąż ciągnąć za sobą przeszłości. Kiedy już coś osiągnę na nowej scenie życia, wtedy powinienem połączyć to ze wspomnieniami i zachowaną dumą bycia wolontariuszem. Dlatego teraz właśnie muszę zamknąć rozdział wspomnień i iść do przodu.

Tak myślałem.

Ale... no właśnie, jest pewne "ale". Od mojego powrotu minęło pół roku, a jakoś nie ma dnia, żebym nie wspominał Polski. A przecież tak nie lubiłem zagłębiać się w dobre wspomnienia z przeszłości... A przecież taki byłem pewny, że muszę iść przed siebie, bez spoglądania na przeszłość...

Osoby z Biura JICA w Warszawie, Ambasady Japonii, mojego miejsca pracy - Zespołu Szkół w Wysokiem, mieszkańcy Zamościa, wszyscy Japończycy i Polacy, których spotkałem w Polsce. I nasi wolontariusze z Polski.

To, co wspominam...

To, co mam przed oczami...

Same ich uśmiechnięte twarze.

Może jeszcze trochę, jeszcze tylko trochę niech potrwa to, czego sam tak bardzo nie lubię.

Takuji Adachi, nauczyciel wf
tłum. Anna i Kazushige Ikeda